(32)17:He delivered them into the hands of his servants, every herd by itself, and said to his servants, "Pass over before me, and put a space between herd and herd.

18:He commanded the foremost, saying, "When Esav, my brother, meets you, and asks you, saying, "Whose are you? Where are you going? Whose are these before you?

19:Then you shall say, 'They are your servant Yaakov's. It is a present sent to my lord, Esav. Behold, he also is behind us.

20:He commanded also the second, and the third, and all that followed the herds, saying, "This is how you shall speak to Esav, when you find him.

21:You shall say, 'Behold, also your servant, Yaakov, is behind us.'" For he said, "I will appease him with the present that goes before me, and afterward I will see his face. Perhaps he will accept me.

22:So the present passed over before him: and he himself lodged that night in the camp.

23:He rose up that night, and took his two wives, and his two handmaids, and his eleven sons, and passed over the ford of the Yabbok.

24:He took them, and sent them over the stream, and sent over that which he had.

25:Yaakov was left alone, and a man wrestled with him there until the breaking of the day.

26:When he saw that he didn't prevail against him, he touched the hollow of his thigh, and the hollow of Yaakov's thigh was strained, as he wrestled.

עֶדֶר לְבַדְּיוֹ עָבֶרוּ אֶלּרְעֲבָדָיוֹ עִבְרְוּ לְּפָּנִי וְעָדֵר עָבֶרוּ לְפָנִי וְעָדֵר עָבֶרוּ לְפָנִי וְעָדֵר תְּבִין עֶדֶר וּבְיִן עֶדֶר וּבְיִן עֶדֶר: יּוּוַיְצַּוֹ אֶת־הָרִאשׁוֹן לֵאמִר תְּשִׁרְתְּ עָדֶר וּבְיִן עֶדֶר: יּוּשְׁאִלְדֶ לֵאמֹר לְמִי־אַׁתְּה וְאָבָּה תְּבְּרָ לֵאמֹר לְמִי־אַּתְּה וְאָבָּה תִבֹּרְ לִצְבְּרָ לֵאמֹר לְמִי־אַּתְּה וְאָבָּה תְבָּנִיךְ: יְשְּאִלְדֶ לִאמֹר לְמִי־אַּמְרְתִּ לְעַבְּדְּךְ לְיַעֲלְבֹּ מִנְלִבְּ לְיַבְּלְבִ מִיְרְתָּ לְעַבְּדְּךְ לְיַעֲלְבֹּ מִנְתְה

הָרא^ר שְׁלוּחָה לַאדֹנִי לְעֵשֶׁו וְהִנֵּה גַם־הָוּא אַחֲבִינוּ: 20 בַּרַיצֵּוּ

נָם אָת־הַשֵּׂנִי נְגַם אָת־הַשְּׁלִישִׁי נְגַם אָת־בְּלּ־הַהֹּלְּלִים אַחֲרֵי הָעֲדָרִים לֵאמֹר כַּדָּבֶר הַזָּה תְּדַבְּרוּן אֶל־עשִׁׂו בְּמֹצַאָּכֶם אֹתְוֹ: עַבְּדְּךָ יַעֲקֹב אחרינוּ

בְּי־אָמֵר אֲכַפְּרָה פָּנִיו בַּמִּנְחָה הַהֹּלֶכֶת לְפָנִי וְאַחֲרֵי־ בֵּמִּנְחָה הַהֹּלֶכֶת לְפָנִי וְאַחֲרֵי בֵּן אֶרְאֶה פָּנִיו אוּלַי יִשָּׂא פָּנִי: יַעַּאָה פָּנִיו אוּלַי יִשָּׂא פָּנִי: בַּיַּוֹתַעֲבֹר הַמִּנְחָה עַל־ פָּנִיו וְהְיּא לָן בַּלְיְלָה־הַהְוּא בְּמַחֲנֶה: בַּלַיְלָה בַּלִיְלָה בִּלְיִלָה הִוּא

וַיּפֵּח אָת־שָּׁתִּי נָשָׁיוֹ וָאֶת־שָׁתִּי שִׁפְּחֹתִּיו וְאָת־אַחְדּ
עַשֶּׂר יְלָדֵיו וְיִּעֲבִר אָת מֵעֲבַר יַבּק: יַבּק: יַלַּדֵיו וְיִּעֲבָר אָת מֵעֲבַר יַבּק: יַבּק: יְעַקֹב יְנְעֲבָר אָת־אֲשֶׁר־לְוֹ: בּיֵוִיּנָתְר יִעֲקֹב יְבַדְּיִוֹ עֵּמֹּוֹ עֲד עֲלָוֹת הַשְּׁחַר: יַּעֲקֹב לְּא כִּי לְא
וַיִּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלָוֹת הַשְּׁחַר: יַּעֲחַר לְא כִּי לְא

לֹוֹ וַיִּגַּע בְּכַף־יָרֵכֶוֹ וַתֵּקַע[ּ] כַּף־יֶנֶרֶךְ יַעֲלְּב בְּהֵאֶבְקוֹ עמוֹ: 27:The man said, "Let me go, for the day breaks." Yaakov said, "I won't let you go, unless you bless me.

28:He said to him, "What is your name?" He said, "Yaakov.

29:He said, "Your name will no longer be called 'Yaakov,' but, 'Yisrael,' for you have fought with God and with men, and have prevailed.

and have prevailed. 30:Yaakov asked him, "Please tell me your name." He said, "Why is it that you ask for my name?" He blessed him there.

- 31:Yaakov called the name of the place Peniel: for, he said, "I have seen God face to face, and my life is preserved.
- 32:The sun rose on him as he passed over Peniel, and he limped because of his thigh.
- 33:Therefore the children of Yisrael don't eat the sinew of the hip, which is on the hollow of the thigh, to this day, because he touched the hollow of Yaakov's thigh in the sinew of the hip.

יַנְיֹאמֶר שַׁלְּחֵנִי כִּי עָלָה הַשְּׁחַר וַיֹּאמֶר לְּא אֲשְׁלֵּחֲלְבּי בְּיַרְאָמֶר אֵלָיוֹ מַה־שְׁמֶךְ וַיֹּאמֶר יַעֲקְבִּי בְּיַרְאָמֶר יַצְקְבִּי מָה־שְׁמֶךְ וַיֹּאמֶר יַעֲקְבִּי יַצְקְבִּי אָמֶר עוֹד שִׁמְךְ כִּי אָם־יִשְׂרָאֵל בְּיִרְשָׁרִיתָ עִם־אֶלהִים וְעִם־אֲנָשִׁים וַתּוּכְלִי כּוִיּשְׁאַל בְּיִרְשָׁרְיִתָ עִם־אֶלהִים וְעִם־אֲנָשִׁים וַתּוּכְלִי כּוִיּשְׁאַל יִיְעַקְב וַיִּאמֶר לְמָה זֶה תִּשְׁאַל לִּיְעַקְב וֹיִאמֶר הַבְּּא שְׁמֶדְ וַיִּאמֶר לְמָה זֶה תִּשְׁאַל לִּיִּלְב וִיִּבְּרָךְ אֹתְוֹ שָׁם: שַּׁכּוֹ בּּנִים אֶל־פָּנִים וַתִּנָּצֵל נַפְשִׁי: בְּּנִיתְר עַבַר אֶת־פְּנוּאֵל וְהִוּא פִּנִים אֶל־פָּנִים וַתִּנָּצֵל וַבְּשְּשִׁי: צִּלַר בָּנִים וְתִּבּנְיִלְ וְהִוּא וְבִּיִיִיְיִיְלְאֵל וְהִוּא צִלְעַ עַלֹּר בְנִירִישְׂרָאֵל וְהִוּא בְּאַשֶׁר עַבַר אֶת־פְּנוּאֵל וְהִוּא צִּלְעַ עַלֹּרִירְוֹי בּנִייִ שְּׁרָא וֹיִבְרְוֹי בְּנִייִי שְׁרָאֵל וְבִּיִי שְׁרִיבְיוֹ אֵלְר בְּנִים אֵל־יִנְרְוֹ בְּנִייִּי שְׁרָאֵל וְהִוּא בְּאַשֶׁר עַבַר אָת־פְּנוּאֵל וְהִוּא לְּצִיל עַלְיִירָכוּוֹ בּנִייִישְׂרָאֵל וְיִנְתְיוֹ בְּיִי שִּׁלְיִירְכּוֹי בּנִּעְל־בְּן לְיִבְירִייִּנְיוֹ בְּעִרְיִנְייִ בְּעִלְי עַלְרִי בְּנִייִנְיִי וְיִּבְרִוּ בִּיּיִי שְּׁרָּאֵל וְיִבְירִים בּּנִיים אָּלִייִר בְּיִייִייִישְּרְאֵל וְבִּייִנְיִים בּיִּיִים וְנִיבְּנִים בְּיִּיִים בְּיִייִישְׁרָאֵל וְבִייִייְיִּיְרָוּי בּנִייִישְּׁרָּוֹים וּבְּיִיִישְׁרִיוֹי בְּיִייִישְׁבְּוֹים בּּיִייִישְׁרָּאִים בּייִייִישְּׁרְוֹי בּּנִּייִי שְּׁבְּיִבּיי בְּיִּיִיתִיי בְּיִים בְּיִייִייִי בְּיִבְייִים בְּיִייִי שְּׁבְּיִבְייִי שְּבִּייִישְׁבְּיִיי בְּיִּנִייִים בְּיִיבְיִים בְּיִיבְיִים בְּבּנְייִי בְּיִּים בְּיִייִישְּבְייִי בְּיּבְייִים בְּיִייִים בְּיבְייִים בְּיִּייִים בְּיִיים בְּיִיים בְּיִיים בְּיּיִים בְּיִים בְּיִייִים בְּיבְייִים בְּיִים בְּיּיִים בְּיּיִים בְּיִים בְּיּיִים בְּיִים בְּיִים בְּייִים בְּיִים בְּיּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּיים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּיבְיים בּייִּים בְּיִיים בְּייִים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּייִּים בְּייִים בְּיים בְּיִיים בְּ

הַבָּשֶּׁה אֲשֶׁר על־כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיִּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע בְּכַף־יָיֶרְךְ יַעֲלִב בְּגִיד הַנָּשֶׁה:

Vayishlach Aleph

[Genesis]

(32)17:He delivered them into the hands of his servants, every herd by itself, and said to his servants, "Pass over before me, and put a space between herd and herd.

18:He commanded the foremost, saying, "When Esav, my brother, meets you, and asks you, saying, 'Whose are you? Where are you going? Whose are these before you?

19:Then you shall say, 'They are your servant Yaakov's. It is a present sent to my lord, Esav. Behold, he also is behind us.

20:He commanded also the second, and the third, and all that followed the herds, saying, "This is how you shall speak to Esav, when you find him.

21:You shall say, 'Behold, also your servant, Yaakov, is behind us.'" For he said, "I will appease him with the present that goes before me, and afterward I will see his face. Perhaps he will accept me.

22:So the present passed over before him: and he himself lodged that night in the camp.

23:He rose up that night, and took his two wives, and his two handmaids, and his eleven sons, and passed over the ford of the Yabbok.

24:He took them, and sent them over the stream, and sent over that which he had.

25:Yaakov was left alone, and a man wrestled with him there until the breaking of the day.

26:When he saw that he didn't prevail against him, he touched the hollow of his thigh, and the hollow of Yaakov's thigh was strained, as he wrestled.

17(32) וליתן: מנחה שלוחה אתוי ההוא הרא ויקח :השחר עמוֹ

27:The man said, "Let me go, for the day breaks." Yaakov said, "I won't let you go, unless you bless me.

28:He said to him, "What is your name?" He said, "Yaakov.

29:He said, "Your name will no longer be called 'Yaakov,' but, 'Yisrael,' for you have fought with God and with men, and have prevailed.

and have prevailed. 30:Yaakov asked him, "Please tell me your name." He said, "Why is it that you ask for my name?" He blessed him there.

- 31:Yaakov called the name of the place Peniel: for, he said, "I have seen God face to face, and my life is preserved.
- 32:The sun rose on him as he passed over Peniel, and he limped because of his thigh.
- 33:Therefore the children of Yisrael don't eat the sinew of the hip, which is on the hollow of the thigh, to this day, because he touched the hollow of Yaakov's thigh in the sinew of the hip.

בּנְינִאֶמֶר שֵׁלְּחֵנִי כִּי עַלָּה הַשֵּׁחֵר וַיֹּאמֶר לְּא אֲשִׁלִּחְבִּי בַּנְינִאמֶר אַלָּיו מַה־שִּׁמֶדְ וַיִּאמֶר יַעֲקְבּי בַּנְינִאמֶר לְּא יַעֲקֹב וַאָּמֶר עוֹד שִׁמְדְ כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל בְּיִרשֶׂרִית עִם־אֶלֹהִים וְעִם־אֲנָשִׁים וַתּוּכְלי בּנִיּשְׁאַל בְּיִלְּמֵר וַוֹּאמֶר לְמִה וָהְתִּשְׁאַל בְּיִלְב וַיֹּאמֶר לְמָה וְיִבְּרָך אֹתְוֹ שֵׁם: בַּּוֹיְם וְעִם־אֲנָשִׁים וַתּוּכְלי בּמָה וְיָה תִּשְׁאַל לִינִבְרָך אֹתְוֹ שֵׁם: בַּּוֹים אֶל־בָּנִים אַל־בָּנִים וַתְּנָצֵל נַפְּשְיִי הַּנְשְׁיִּי בְיִרְבְּרְ אֹתְוֹ שֵׁם: בָּנִים אֶל־בָּנִים וַתְּנָצֵל נַפְשְׁיִי הַנְּיִבְרְ אֹתְוֹ שֵׁם: בָּגִישֶׁר עַבְר אֶת־פְּנִיִּאֵל וְהְוּא בְּנִיתְי עַלְ־בְּרְ אֹתְוֹ בְּנִים אֶל־בָּנִים אָל־בְּנִים וַתְּנָצֵל נַפְשְׁיִי וְבִּרְ אֵל בְּנִים אָל־בְּנִים וְתִּנָּצֵל נַפְשְׁיִי וְבִּיְרְתִּל עַל־יִבְרְוֹ הַשָּׁמֶשׁ בַּאֲשֶׁר עַבְר אֶת־פְּנִים וּתְּנָצֵל וְבִּיְיִבְיִי אָלְי וְהִנְּאֵל וְהִוּאֵל וְהִנְּאֵל בְּנִים אֵל־בְּנִים אָל־בְּנִים בְּנִייִבְיוֹי בְּנִייִי שְׁרָאֵל וְהִנְּאֵל עִּלְּיִבְינִבְיוֹ עַלִּיבְּה בָּנִים אָלּר־בְּנִים הַנְּנִים בּנִייִם בְּנִייִבְיִים בְּנִייִבְיִיְבִייִי שְׁרָאֵל וְבִּיִים בְּנִים אָלְי בְּבְּיִבְייִבְּיִבְיּבְייִבְּיִבְּיִם בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִייִבְּיִים בְּנִייִבְיִים בְּנִייִבְיִים בְּנִייִבְיִים בְּנִייִבְייִבְייִבְּיִבּי בְּנִייִבְייִבְייִבְייִבְּיִבְיּ בְּנִבְייִבְייִבְיּ בְּנִים בְּיִבְיִבְיִבְּיִבְּי בְּנִייִבְיִים בְּנִינִים בְּנִינִים בְּנִים בְּנִינִים בְּנִבְיִים בְּנִבְייִבְיִים בְּנִינִים בְּנִינִים בְּיִינִים בְּנִיים בְּנִינִים בְּיִינִים בְּנִייִים בְּנִייִים בְּנִבּיים בְּנִייִים בְּנִים בְּיִבְיּים בְּנִים בְּיִבּיים בְּנִיבְייִים בְּנִים בְּיִבּיים בְּנִים בְּיִבְיּים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִבְייִבְיּים בְּבְּייִבְייִים בְּבְּים בְּיִים בְּיִבּיים בַּבְּיים בְּבְּיִים בְּעִיים בְּעִיבְיִים בְּבְּי בְּיִים בְּבְּעִים בְּעִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיּבְיים בְּיי בְּיִים בְּי בְּבְיים בְּיִּיּים בְּיִיּיִּים בְּיִּים בְּעִים בְּעִים בְּבִי בְּבְיים בְּיּבְיּים בְּעִּים בְּיי בְּיבְים בְּבְּיבְיים בְּיים בְּבְּים בְּבְייִּבְּייִים בְּיִּבְּים בְּי בְּיִים בְּבְּיים

[Genesis]

בַלד־ <u>1.17(32)</u> לאמר יַ בְּיִבּיִי בַּב ַגַם עֿנינ לאמר ַרָּאֲמַרְתֶּם ^{*} הָנָה גַם הַהֹלֶכֶת הַהוּא שִׁפְחֹתָיוּ אָת מַעַבר

אַקירָא פֿאַ : אַיַשְׁתַר צַלוֹת עַד בֿע<u>־</u>גֶּבֶר יַעַקב וַתִּקַע הַשָּׁחַר ַו^{ּי}ֹאמֶר עָלָה בֿר אָלֻיו אָמֶך ַרַיִּאמֶר<u>ן.</u>28 מה־ שִׁמְרָ עוד בָּר יַאָמֶר וַתּוּבֶליּ ַרָעִם־אֲנָ שִׁים עם־אֱלֹהָים וַיּאמֶר אָמֶרְ לַמָּה הַגִּידָה־נָּא אֹתוֹ יַעַקב ישַם: אֱלֹהִים אֶל־פָּנִים פָּנִים הַשֶּׁמֶשׁ בַאֲשֶׁר אָת־פָּנוּאָל ל**א־יֹאכְ**לֹּוּ עַל־כַּף <u>דַּנְרָל</u> בְּכַף־יֶּיֶרֶךְ יַאֲקֹב בְּגִיר ויתן ביד עבריו עדר

עדר כבדו ויאבר אכ עבדיו עברו כפני ורוז׳ תשימו בין עדר ובין עדר ויצו את הראשון כאמר כי יפגשר עשו אוזי ושאכר כאמר כמי אתה ואגה תכך וכמי אכה כפגיך ואמרת כעבדך כיעקב מגוזה הוא שיכווזה כאדבי כעשו והבה בם הוא אוזריבו ויצו בם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אוזרי העדרים כלאמר כדבר הזה תדברון אכל עשו במצאכם אתו ואמרתם גם הגה עבדך יעקב אווריגו כי אמר אכפרה פביו במבוזה ההככת כפבי ואוזרי כן אראה פניו אוכי ישא פני ותעבר המנוזה עכי פביו והוא כל בכיכה ההוא בבוזבה ויקם בכיכה הוא ויקוז את שתי בשיו ואת שתי שפוזתיו ואת אוזר עשר יכליי ויעבר את מעבר יבק ויקוים ויעברם את הגוזכל ויעבר את אשר כו ויותר יעקב כברו

ויאבק איש עמו עד עכות השוור וירא כי כא יככ כו ויצע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עבו ויאמר שכווצי כי עכה השוור ויאמר כא אשכווך כי אם ברכתני ויאמר אכיו מה שמך ויאמר יעקב ויאמר כא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראכ שרית עם אכהים ועם אגשים ותוכל וישאל יעקב ויאמר הגירה גא שמך ויאמר כמה זה תשאכ כשמי ויברך אתו שם ויקרא יעקב שם המקום פגיאל כי ראיתי אלהים פגים אל פגים ותגצל בפשיי וייורוז כו השמש כאשר עבר את פנואכ והוא צבלע עבל ירכו עבל כן בא יאכבו בגי ישראבל את גיד הגשה אשר עכ כף הירך עד היום בגע בכף ירך יעקב בגיד הגשה